

Sygn. akt VI U 317/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2017 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant Patrycja Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2017 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania S. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

z udziałem zainteresowanego (...) Sp. z o. o. w O.

o zasiłek chorobowy

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje S. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 25.09.2015r. do 19.10.2015r.;
2. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje S. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 20.10.2015r. do 30.10.2015r.;
3. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje S. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 31.10.2015r. do 16.12.2015r.;
4. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje S. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 17.12.2015r. do 14.01.2016r.;
5. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje S. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 15.01.2016r. do 14.02.2016r.

Sygn. akt VI U 317/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. odmówił ubezpieczonej S. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 08.09.2015r. do 19.10.2015r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że odwołująca była objęta ubezpieczeniem chorobowym dopiero od dnia 25 września 2015 roku, a więc już po dniu, w którym powstała niezdolność do pracy.

Decyzją z dnia (...)roku, znak: (...), ZUS odmówił S. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 20.10.2015r. do 30.10.2015r.

Decyzją z dnia (...)roku, znak: (...), ZUS odmówił S. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 31.10.2015r. do 16.12.2015r.

Decyzją z dnia (...)roku, znak: (...), ZUS odmówił S. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 17.12.2015r. do 14.01.2016r.

Decyzją z dnia (...)roku, znak: (...), ZUS odmówił S. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 15.01.2016r. do 14.02.2016r.

W uzasadnieniach powyższych decyzji z dni (...)roku, (...)roku, (...)roku i (...)roku ZUS również powoływał się na objęcie ubezpieczeniem chorobowym odwołującej się dopiero od dnia 25 września 2015 roku, a więc już po powstaniu jej niezdolności do pracy.

(decyzje ZUS z dnia (...) roku, (...)roku, (...)roku, (...) roku i (...)roku – akta organu rentowego)

S. B. wniosła odwołania od wszystkich decyzji ZUS, tj. od decyzji z dni (...)roku, (...)roku, (...)roku, (...)roku i (...)roku. W swych odwołaniach odwołująca wniosła o zmianę decyzji z dnia (...)roku, znak: (...), poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 25.09.2015r. do 19.10.2015r. Co do pozostałych decyzji skarżonych przez odwołującą, wniosła ona o ich zmianę poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego w całości.

(odwołanie od decyzji z dnia (...)roku – k. 1 – 2, odwołanie od decyzji z dnia (...)roku – k. 3 – 4, odwołanie od decyzji z dnia (...)roku – k. 1 – 3 akt sprawy VI U 31/16, odwołanie od decyzji z dnia (...)roku – k. 1 – 2 akt sprawy VI U 159/16, odwołanie od decyzji z dnia (...)roku – k. 4 – 5 akt sprawy VI U 159/16)

W odpowiedziach na odwołania od wszystkich powyżej wskazanych decyzji, organ rentowy wnosił o oddalenie odwołań, powtarzając swą argumentację z uzasadnienia tych decyzji.

(odpowiedzi na odwołania – k. 5 – 6, k. 5 – 6 akt sprawy VI U 31/16, k. 6 – 7 akt sprawy VI U 159/16)

Wyrokiem z dnia 4 marca 2016 roku, wydanym w sprawie VI U 531/15, Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w pkt. 1 zmienił zaskarżoną decyzję z dnia (...) znak: (...)w ten sposób, że przyznał S. B. prawo do zasiłku chorobowego od dnia 25.09.2015r. do 19.10.2015r.; w pkt. 2 zmienił zaskarżoną decyzję z dnia (...) znak: (...)w ten sposób, że przyznał S. B. prawo do zasiłku chorobowego od dnia 20.10.2015r. do 30.10.2015r. oraz w pkt. 3 zmienił zaskarżoną decyzję z dnia (...) znak: (...)w ten sposób, że przyznał S. B. prawo do zasiłku chorobowego od dnia 31.10.2015r. do 16.12.2015r.

Od wyroku powyższego została wniesiona apelacja organu rentowego

W wyniku rozpoznania apelacji Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 27 czerwca 2016 roku, w danym w sprawie o sygn. akt VII Ua 25/16, w pkt. 2 uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do Sądu I instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. W uzasadnieniu wyroku sądu II instancji wskazano, iż Sąd I instancji powinien szczególnie uważnie wyjaśnić kwestię daty faktycznego rozwiązania stosunku pracy z odwołującą.

(wyrok Sądu Rejonowego z dnia 4 marca 2016 roku – k. 17, apelacja organu rentowego – k. 26 – 28, wyrok Sądu Okręgowego dnia 27 czerwca 2016 roku wraz z uzasadnieniem – k. 45 i k. 47 - 56)

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2016 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego (...) Sp. z o.o. w O..

Zainteresowany przychylił się do stanowiska organu rentowego.

(postanowienie z dnia 2 grudnia 2016 roku – k. 97 verte, protokół rozprawy z dnia 13 marca 2017 roku – k. 112)

Rozpoznając ponownie sprawę, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca S. B. była niezdolna do pracy w okresach od 8.09.2015r. do 19.10.2015r., od 20.10.2015r. do 30.10.2015r., od 31.10.2015r. do 16.12.2015r., od 17.12.2015r. do 14.01.2016r. oraz od 15.01.2016r. do 14.02.2016r.

(dowód: zwolnienia lekarskie – akta organu rentowego)

Odwołująca S. B. była zatrudniona w spółce (...) sp. z o.o. w O. od dnia 1 października 2004 roku. Dnia 7 września 2015 roku sporządzone zostało pismo zawierające oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu z odwołującą umowy o pracę na podstawie art. 52 KP.

S. B. wielokrotnie umawiała się z przedstawicielami w/w spółki, że przyjdzie do siedziby zakładu pracy, ale zawsze ten termin odwoływała. W tej sytuacji niemożności doręczenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę, zostało ono wysłane odwołującej pocztą. Oświadczenie to zostało przesłane odwołującej na dwa adresy: adres przy ul. (...) w W. (przesyłkę odebrano dnia 21 września 2015 roku) oraz adres przy ul. (...) (przesyłki nie odebrano).

Wiceprezes zarządu spotkał się z odwołującą dnia 17 września 2015 roku w godzinach wieczornych i na tym spotkaniu została ona poinformowana o tym, że zostało wysłane już oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu z nią umowy o pracę bez wypowiedzenia. Samo pismo nie zostało jednak przekazane S. B. na tym spotkaniu, doszło ono do niej dopiero pocztą dnia 21 września 2015 roku.

(dowód: oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia, potwierdzenia nadania i odbioru przesyłek – wszystkie w aktach osobowych odwołującej S. B., zeznania wiceprezesa zainteresowanego A. R. – protokół rozprawy z dnia 13.03.2017r. od 00:02:36 do 00:14:19, zeznania świadka D. S. – protokół rozprawy z dnia 13.03.2017r. od 00:14:56 do 00:21:22)

Spółka (...) sp. z o.o. w O. złożyła dnia 14 września 2015 roku wniosek o wyrejestrowanie odwołującej z ubezpieczenia społecznego z dniem 7 września 2015 roku. Z kolei odwołująca złożyła wniosek o zarejestrowanie jej do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej od dnia 8 września 2015 roku. Wniosek ten został przez odwołującą wypełniony i złożony dnia 25 września 2015 roku.

(dowód: wyrejestrowanie ZUS ZWUA z dnia 14 września 2015 roku – k. 72, zgłoszenie ZUS P ZUA odwołującej z dnia 25.09.2015r. – akta organu rentowego)

Pomiędzy odwołującą a jej byłym pracodawcą – spółką (...) sp. z o.o. w O. – nie toczy się żadne postępowanie przed sądem cywilnym, ani przed sądem pracy.

(dowód: zeznania odwołującej S. B. – protokół rozprawy z dnia 02.12.2016r. od 00:02:11 do 00:13:27, zeznania wiceprezesa zainteresowanego A. R. – protokół rozprawy z dnia 13.03.2017r. od 00:02:36 do 00:14:19)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach osobowych, które potwierdzają sposób rozwiązania umowy o pracę z odwołującą oraz daty odbioru przesyłek do niej kierowanych. Sąd oparł się również na zeznaniach wiceprezesa zainteresowanego A. R. oraz zeznaniach świadka D. S., które wzajemnie się potwierdzają i są zgodne również z dokumentami zawartymi w aktach osobowych odwołującej.

Sąd nie dał wiary zeznaniom odwołującej S. B. w zakresie, w jakim odwołująca zeznaje, że nie odebrała ani ona, ani jej matka przesyłki zawierającej oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia; w tej materii bowiem Sąd oparł się na dowodzie z potwierdzenia odbioru przesyłki nadanej na adres ul. (...) w W. dnia 17 września 2015 roku, która została odebrana dnia 21 września 2015 roku. Sąd nie dał więc wiary zeznaniom odwołującej również w

zakresie, w jakim wskazuje ona, jakoby miała się dowiedzieć o rozwiązaniu umowy o pracę z nią przez pracodawcę dopiero dnia 24 września 2015 roku. Z pozostałego bowiem materiału dowodowego wynika, że odwołująca odebrała już dnia 21 września 2015 roku oświadczenie pracodawcy w przedmiocie rozwiązania z nią umowy o pracę.

Strony nie wnosily o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie są odwołania S. B. od poszczególnych decyzji ZUS, odmawiających jej prawa do zasiłku chorobowego za kolejne, następujące po sobie okresy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2016 roku, poz. 372; dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie z kolei z art. 11 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. - Dz. U. z 2016r., poz. 963, ze zm.) obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają pracownicy, z wyłączeniem prokuratorów. Z powyższego wynika więc, że tytułem ubezpieczenia chorobowego jest umowa o pracę. Art. 13 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wskazuje zaś, że pracownicy podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Stąd też w niniejszej sprawie kluczowym dla ustalenia okresu podlegania ubezpieczeniu chorobowemu jest ustalenie daty ustania stosunku pracy – rozwiązania umowy o pracę – z tą datą bowiem ustanie tytuł ubezpieczenia odwołującej.

Z ustaleń poczynionych przez Sąd w niniejszej sprawie wynika, że umowa o pracę łącząca odwołującą ze spółką (...) sp. z o.o. w O. została rozwiązana bez zachowania okresu wypowiedzenia, w związku z ciężkimi naruszeniami podstawowych obowiązków pracowniczych przez odwołującą. Oświadczenie pracodawcy w przedmiocie tego rozwiązania umowy o pracę nosi datę 7 września 2015 roku. Również ta data widnieje w treści świadectwa pracy wysłanego odwołującej przez zainteresowanego, byłego pracodawcę. Sąd jednak miał na uwadze, iż z materiału dowodowego wynika również, że dnia 7 września 2015 roku odwołującej nie zostało doręczone oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu z nią umowy o pracę. Oświadczenie to zaś, jest oświadczeniem woli pracodawcy i dla swej skuteczności wymaga jego dojścia do drugiej strony umowy o pracę, czyli pracownika. Zgodnie z art. 61 § 1 zd. 1 KC oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Co prawda kodeks pracy wymaga dla oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia zachowania formy pisemnej (art. 30 § 3 KP), jednak możliwe jest także złożenie skuteczne oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy o pracę w formie ustnej, czy nawet dorozumianej. Wobec tego nawet jeśli oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia zostałyby złożone pracownikowi ustnie, zamiast na piśmie, to jako dzień rozwiązania stosunku pracy należałoby traktować dzień dojścia do pracownika tego ustnego oświadczenia pracodawcy.

W tym jednak miejscu należy zwrócić uwagę na pogląd wyrażony w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2011 roku, sygn. akt II PK 157/10, w którym Sąd wskazał, że w orzecznictwie rozróżnia się złożenie oświadczenia woli pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę, od udzielenia pracownikowi informacji, że oświadczenie pracodawcy zostało pojęte i nastąpi jego złożenie pracownikowi (przesłanie, doręczenie). Sąd Najwyższy słusznie podkreślił, że nie mamy do czynienia ze złożeniem oświadczenia woli, jeżeli określone zachowanie nie zmierza do wywołania skutku prawnego, a jedynie zawiera informację, że skutek ten zostanie wywołany w inny sposób.

W niniejszej sprawie Sąd ustalił, że oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia zostało doręczone odwołującej dnia 21 września 2015 roku. Wtedy to S. B. odebrała pismo zawierające to oświadczenie pracodawcy, wysłane na jej adres przy ul. (...) w W.. Wcześniej, tj. dnia 17 września 2015 roku miało miejsce spotkanie odwołującej z wiceprezesem spółki (...) sp. z o.o. w O. A. R.. Na tym spotkaniu ubezpieczona została poinformowana o tym, że takie pisemne oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę zostało sporządzone i jej przesłane. Na rozprawie w dniu 13 marca 2017 roku sam A. R. zeznał, że na spotkaniu dnia 17 września 2015 roku nie wręczył on odwołującej pisemnego rozwiązania umowy o pracę. Spotkanie to miało charakter jedynie informacyjny i odwołująca uzyskała

tylko wiadomość o tym, iż taki dokument został sporządzony, i został jej przesłany pocztą. Tym samym, w świetle powyżej wskazanego podglądu Sądu Najwyższego, z którym Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni się zgadza, należy uznać, że oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu z odwołującą umowy o pracę bez wypowiedzenia doszło do wiadomości odwołującej dopiero dnia 21 września 2015 roku. To z kolei prowadzi do wniosku, że stosunek pracy uległ rozwiązaniu z dniem właśnie 21 września 2015 roku i z tym też dniem ustał obowiązkowy tytuł ubezpieczenia chorobowego S. B..

Z dalszych ustaleń Sądu wynika, że niezdolność odwołującej do pracy powstała z dniem 8 września 2015 roku. Mając na uwadze, że tytuł ubezpieczenia odwołującej w postaci jej umowy o pracę istniał do dnia 21 września 2015 roku, należy uznać, że jej niezdolność do pracy powstała w okresie objęcia jej ubezpieczeniem chorobowym. Spełniona jest więc przesłanka przyznania prawa do zasiłku chorobowego z art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej.

Tytuł ubezpieczenia w postaci umowy o pracę odwołującej ustał z dniem 21 września 2015 roku, co zostało wcześniej wykazane. Jednocześnie odwołująca miała cały czas zarejestrowaną działalność gospodarczą, która również stanowi tytuł do ubezpieczenia chorobowego, które w tym wypadku jest jednak dobrowolne. Zgodnie zaś z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. Jednak Sąd jednocześnie ustalił, że odwołująca S. B. złożyła wniosek o objęcie jej dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej od dnia 8 września 2015 roku. Jednocześnie zgłoszenie do ubezpieczenia chorobowego zostało przez odwołującą wypełnione i przesłane do ZUS dopiero dnia 25 września 2015 roku. Wobec powyższego należy zauważyć, że zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony, z zastrzeżeniem ust. 1a. Ten ust. 1a art. 4 wskazuje zaś, że objęcie dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku tylko wówczas, gdy zgłoszenie do ubezpieczeń emerytalnego i rentowych zostanie dokonane w terminie określonym w art. 36 ust. 4 tej ustawy, a więc w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Prowadzenie działalności gospodarczej nie jest tytułem do objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym. Wobec tego wskazany wyżej termin 7-dniowy należy liczyć od momentu ustania poprzedniego tytułu ubezpieczenia.

Reasumując powyższe należy wskazać, że tytuł ubezpieczenia odwołującej w postaci umowy o pracę ustał nie z dniem 7 września 2015 roku - mimo wyrejestrowania z ZUS z tym dniem - lecz dopiero z dniem 21 września 2015 roku. Zgłaszając się więc do ubezpieczenia chorobowego dobrowolnego dnia 25 września 2015 roku odwołująca zachowała termin 7-dniowy, zezwalający na objęcie jej ubezpieczeniem chorobowym od dnia wskazanego w jej wniosku, czyli od dnia wcześniejszego niż dzień złożenia tego wniosku. W treści wniosku odwołująca wskazała na dzień 8 września 2015 roku jako pierwszy dzień objęcia dobrowolnym tytułem ubezpieczenia. Wobec tego należy uznać, w świetle powyższych regulacji oraz ustaleń, że jest ona objęta dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym właśnie od dnia 8 września 2015 roku.

Dochodzi więc w niniejszej sprawie do sytuacji, gdy z dniem 21 września 2015 roku ustał tytuł obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego odwołującej, a jednocześnie od dnia 8 września 2015 roku była ona objęta ubezpieczeniem dobrowolnym. W świetle powyższego należy zatem uznać, że niezdolność odwołującej do pracy - od dnia 8 września 2015 roku - powstała w momencie, gdy była ona objęta ubezpieczeniem chorobowym, które to ubezpieczenie obejmowało odwołującą również w dalszym okresie jej niezdolności do pracy, jaki jest objęty skarżonymi w niniejszej sprawie decyzjami ZUS.

Sąd miał na uwadze, iż argumentacja organu rentowego w niniejszej sprawie opierała się jedynie na twierdzeniu, że odwołująca w dniu powstania niezdolności do pracy nie podlegała ubezpieczeniu chorobowemu. W związku więc z wyżej wskazanymi ustaleniami i rozważeniami uznać należy, że argumentacja ta jest błędna, a tym samym skarżone

w niniejszej sprawie decyzje ZUS są błędne. Odwołująca zachowuje prawo do zasiłku chorobowego za cały okres wskazany w tych decyzjach, a więc za okres od dnia 8 września 2015 roku do dnia 19 października 2015 roku, od dnia 20 października 2015 roku do dnia 30 października 2015 roku, od dnia 31 października 2015 roku do dnia 16 grudnia 2015 roku i za okres od dnia 17 grudnia 2015 roku do dnia 14 lutego 2016 roku. Sąd miał jednak na uwadze, że w odwołaniu od decyzji z dnia (...) roku, znak: (...) - obejmującej okres od dnia 8 września 2015 roku do dnia 19 października 2015 roku - S. B. wносиła o zmianę tej decyzji poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku jedynie za okres od 25 września 2015 roku do 19 października 2015 roku. Wobec regulacji z art. 321 § 1 KPC, która mówi o zakazie orzekania ponad żądanie powoda, należy uznać, iż w niniejszej sprawie Sąd może zmienić decyzję z dnia (...) roku jedynie w zakresie zakwestionowanym przez odwołującą, a więc poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 25 września 2015 roku do 19 października 2015 roku. Co do pozostałych decyzji odwołująca wносиła o przyznanie jej prawa do zasiłku za całe okresy w nich wskazane.

Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 KPC i w/w przepisów, Sąd:

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje S. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 25.09.2015r. do 19.10.2015r.;
2. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje S. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 20.10.2015r. do 30.10.2015r.;
3. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje S. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 31.10.2015r. do 16.12.2015r.;
4. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje S. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 17.12.2015r. do 14.01.2016r.;
5. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje S. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 15.01.2016r. do 14.02.2016r.